

ativer, som gør, at vi kan få afsat de fornødne midler, sådan at vi ikke ryger ind i de problemer, der hele tiden er med skinnerne.

Det er klart, at jeg og andre, som tager S-toget fra Køge, har været ret kede af situationen i ganske mange måneder, og sådan må det selvfølgelig også være alle mulige andre steder rundt omkring i landet.

Vi vil gerne komme med en anlægsramme, der sikrer, at vi får løst problemerne en gang for alle. Det har været vores konstruktive bud.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Nu er det jo således, at også hr. Henrik Sass Larsen har udtalt sig til pressen om hr. Poul Andersens udmelding, hvor hr. Sass Larsen siger:

»Frem for at vi skal bruge så meget tid ude på skinnerne – alle os, der skal på arbejde – vil det være sundt fornuft at sætte gang i en massiv indsats nu.«

Underbygger denne udtalelse om en massiv indsats ikke, at Socialdemokraterne ikke rigtig har gennemtænkt konsekvenserne af et sådant drastisk tiltag på jernbaneinfrastrukturområdet?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg synes, det lyder som en fremragende udtalelse, jeg er kommet med. Altså hele ideen om, at vi skal lave en massiv investering nu og her, for at det kan lykkes at få genoprettet skinnerne og få ordnet signalproblemerne, alle mulige andre tiltag, der kan gøre, at det fungerer, synes jeg sådan set er sundt fornuft. Det håber jeg da egentlig også at Dansk Folkeparti vil være med til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Tiden for de korte bemærkninger er nu gået.

Jeg giver ordet til den næste ordfører, som er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I sådan en ordførertale om regeringens forslag til finanslov for det kommende år er det jo kutyme, at man sådan takker regeringen for forslaget og forholder sig lidt til det. Det vil jeg selvfølgelig også gøre. Men inden jeg kommer så vidt, vil jeg altså, som jeg også gjorde i en kort bemærkning, først og fremmest stille takken i dag til Socialdemokratiet.

Det er ikke kun, fordi, som jeg også sagde tidligere, Socialdemokratiet af i dag er med til at gøre verden sådan lidt mere spændende og den politiske dagligdag lidt mere uforudsigelig i kraft af skiftende politiske meldinger. Det er faktisk også, fordi vi, når en ny leder kommer til i et politisk parti, alle nok er lidt afventende og fokuseret på: Gad vide, hvad det nu afstedkommer af ændringer i partiets politik, hvilken stil vil man lægge for dagen, og hvordan vil det påvirke os og selvfølgelig også i det her tilfælde Dansk Folkeparti.

Se, fru Helle Thorning-Schmidt blev valgt som leder på en devise om, at man ville arbejde regeringen ud af regeringskontorerne. Allerede det gav jo sådan lige et lille puf til Dansk Folkeparti. Hvad ville det nu betyde, også i forhold til vores mulighed for at få indflydelse på regeringens politik? En indflydelse, vi jo har haft i de senere år, som vi er meget glade for, og som vi gerne vil fortsætte med at have.

Nå, men der gik nogle måneder, og man arbejdede åbenbart på projektet med at få regeringen arbejdet ud af regeringskontorerne – vi kan altid diskutere succesen – indtil vi så her i august måned pludselig så, at det nu hed sig, at den måde, man åbenbart ville få fat i det på, var ved at komme med et forslag til en velfærdsreform.

Nu skulle efterlønnen stå for, efterlønnen skulle skæres ned, og pensionsalderen skulle sættes op. Der var ikke alt for meget om, at reformen om efterlønnen lige var blevet indfaset, at man lige havde sat pensionsalderen ned til 65 år. Nu var det blevet langsigtet politik at gå den stik modsatte vej og lave om på den efterlønsreform, man lavede så sent som i 1998, og altså sætte pensionsalderen op til 67 år fra de 65 år, man netop havde sat den ned til. Det gav så Socialdemokratiets leder titlen Modige Helle, for nu ville man altså arbejde regeringen ud af kontorerne ved at være særlig modig, ved at ville nogle ting, som andre ikke turde.

Så troede vi, at det var linjen, men så kom vi til i går, og der må jeg søreme sige, at piben fik en anden lyd. Nu kommer der forslag om at bruge en 11-12 mia. kr. til nye udgifter, som overhovedet ikke er finansieret – tingene hænger overhovedet ikke sammen.

Man har foretaget kovending på kovending i forhold til den politik, man talte om for bare 4 uger siden. Eksemplerne er mange, og vi har nævnt dem i vores spørgsmål her i løbet af formiddagen.